

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/44/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120208337
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2120208337.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. D. XX, E., zastúpeného advokátkou: JUDr. Mária Jezerská, so sídlom Mýtna 35, Trnava, proti žalovaným: 1. F. G. B., nar. X.X.XXXX, adresa H. X, D. a 2/ F. I. B., nar. X.XX.XXXX, adresa H. X, D., obaja žalovaní zastúpení splnomocnencom: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, o zaplatenie 4.975,58 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Trnava č. k. 39C/74/2020-32 zo dňa 9. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie, súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.975,58 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom II. priznal žalobcovi nárok voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 137 písm. a) a § 273 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že v predmetnej právnej veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaných, ktorým žalobe vyhovel. Uviedol, že žalovaným bola uznesením č. k. 39C/74/2020-27 zo dňa 13.4.2021 uložená povinnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne sa vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvolávajú a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak žalovaní 1/ a 2/ túto povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺnili, v uznesení boli súčasne poučení o následkoch nespĺnenia takto uloženej povinnosti, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, čím boli dodržané podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 273 CSP. Žalovanému 1/ bolo uznesenie doručené dňa 11.5.2021 a žalovanej 2/ dňa 5.5.2021.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako procesne úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti rozsudku pre zmeškanie podali žalovaní 1/ a 2/ v celom jeho rozsahu odvolanie. Zároveň spolu s odvolaním podali návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (o ktorom rozhodol súd prvej inštancie samostatným uznesením, pozn. odvolacieho súdu). Žiadali napadnutý rozsudok zrušiť a aby súd prvej inštancie začal vo veci opätovne konať. Uviedli, že uznesenie súdu prvej inštancie sp. zn. 39C/74/2021

zo dňa 13.4.2021 im bolo doručené dňa 5.5.2021 a 11.5.2021, svoju povinnosť si žalovaní v zákonnej lehote 15 dní splnili a dňa 21.5.2021 podali elektronicky/mailom na adresu J. vyjadrenie k žalobe zo dňa 31.10.2020 spolu s písomnými dôkazmi na svoju obranu. Vyjadrenie nemohlo byť podané osobne z dôvodu pandemických opatrení. Dňa 2.8.2021 po doručení rozsudku č. k. 39C/74/2020-32 bolo k uzneseniu č. k. 39C/74/2020-27 na podateľni Okresného súdu Trnava osobne podané vyjadrenie zo dňa 19.5.2021, ktoré bolo podané elektronicky dňa 21.5.2021 na J., spolu s priloženou mailovou komunikáciou. Vyjadrenie žalovaných zo dňa 19.5.2021, dôkazy a rozhodujúce skutočnosti na obranu žalovaných, neboli zohľadnené pri rozhodovaní súdu o žalobe a súd bez nariadenia pojednávania rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Preto podávajú žalovaní odvolanie proti tomuto rozsudku, ako aj návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, pretože neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

5. Súčasťou odvolania, bolo aj vyjadrenie žalovaných k podanej žalobe, s ktorou žalovaní nesúhlasili v plnom rozsahu. Uvádzali, že žalobca ich žaluje neoprávnene, pretože žalovaní nie sú automaticky nástupcovia nájomcu, sú len vlastníci stavieb na týchto pozemkoch, pretože k uvedenej zmluve nebol vypracovaný dodatok. Mali za to, že žalobca ich neoprávnene žaluje a požaduje od nich peňažné plnenie, pričom svoje povinnosti, ktoré vyplývajú zo zmluvy o nájme pozemkov si neplní. Do LV č. XXXX si dal žalobca zapísať ako nájomcu spol. BEGAM s. r. o. a nie žalovaných, ako vlastníkov stavieb na týchto pozemkoch podľa LV č. XXXX.

6. Na záver žalovaní uviedli, že žiadajú, aby súd návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyhovel, tento rozsudok uznesením zrušil a začal vo veci opätovne konať a po vykonanom šetrení a dokazovaní žalobu zamietol ako neoprávnenú, alebo vytýčil nové pojednávanie vo veci samej, na ktorom by sa mohli žalovaní vyjadriť a obhájiť svoje práva. Zároveň žiadali, aby súd zaviazal žalobcu ako prenajímateľa pozemkov k plneniu si svojich povinností vyplývajúcich z platnej nájomnej zmluvy o nájme pozemkov a podľa Občianskeho zákonníka pri zmene vlastníkov stavieb na pozemkoch, ktoré sú v nájme, uzavrel s novými vlastníkmi stavieb na pozemkoch, ktoré sú v nájme novú nájomnú zmluvu alebo dodatok k existujúcej platnej nájomnej zmluve, aby sa stali právne nástupcami nájomcu a tiež zmluvu o vecnom bremene stavieb na prenajatých pozemkoch, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu a dôkazy o vklade tejto zmluvy, list vlastníctva so zápisom vkladu vecného bremena.

7. Prílohou odvolania bolo Vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ zo dňa 19.5.2021 podané na okresnom súde osobne dňa 2.8.2021, kópia nájomnej zmluvy zo dňa 25.4.1997, výpis z LV č. XXXX, kópia katastrálnej mapy z 13.5.2021, kópia e-mailového podania zo dňa 2.8.2021.

8. Žalobca samostatný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že žalovaným bola uznesením č. k. 39C/74/2020-27 zo dňa 13.04.2021 uložená povinnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne sa vyjadriť k žalobe s poučením o následkoch nespĺnenia si tejto povinnosti. Žalovanému 1/ bolo uznesenie doručené dňa 11.5.2021 a žalovanej 2/ dňa 5.5.2021, ktorá skutočnosť vyplýva zo súdneho spisu. Žalovanému 1/ uplynula lehota na vyjadrenie dňa 26.5.2021 a žalovanej 2/ dňa 20.5.2021. Žalovaní tvrdia, že si svoju povinnosť splnili a vyjadrenie poslali súdu mailom dňa 21.5.2021. V spise sa však nenachádza doklad o tom, že mail s uvedenou prílohou bol súdu skutočne doručený dňa 21.5.2021. Podľa obsahu spisu vyjadrenie žalobcov bolo súdu doručené až 2.8.2021. Pretože žalovaní podali vyjadrenie vo veci samej – vyjadrenie k žalobe podľa ich tvrdenia mailom 21.5.2021, bolo potrebné, aby ho súdu v lehote desiatich dní dodatočne doručili buď v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe s autorizáciou (§ 125 ods. 1 CSP). Túto povinnosť si však v stanovenej lehote nespĺnili a na dodatočné doručenie ich podania 2.8.2021, teda po uplynutí desaťdňovej lehoty, nemožno prihliadnuť. Keďže boli dodržané podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP, súd rozhodol podľa § 137 písm. a) CSP rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovel. Žalovaní nepreukázali, že z ospravedlniteľných dôvodov zmeškali lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP, preto žalobca navrhoval, aby súd návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Ďalej v tomto vyjadrení, sa žalobca vyjadril vo veci samej k vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ vo veci samej v podanom odvolaní. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaným uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 %. K vyjadreniu žalobca pripojil kópie rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/150/2014 zo dňa 26.5.2015, rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 16C/459/2013-115 zo dňa 6.2.2014, kópiu zmluvy o prevode nehnuteľnosti zo dňa 15.8.2003 a návrh na povolenie vkladu do katastra.

9. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania, doručili žalovaní prostredníctvom svojho právneho zastúpenia súdu podanie – Rozšírenie právnej argumentácie odvolania voči rozsudku pre zmeškanie č. k. 39C/74/2020-32 zo dňa 9.6.2021. Uviedli, že hoci podľa ust. § 364 CSP môže odvolateľ rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, toto ich podanie nesmeruje k rozšíreniu odvolacích dôvodov, ale len k rozšíreniu právnej argumentácie odvolania podaného žalovanými. S poukazom na ust. § 273 a § 172 ods. 2 CSP uviedli, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného predstavuje osobitný druh rozhodnutia, ktorý je následkom procesnej pasivity žalovaného v sporovom konaní. Skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav – kontumačne sa vyhovie žalobcom tvrdenému nároku. CSP neustanovuje, či sa môže takto postupovať aj vtedy, ak žaloba trpí takými vadami, ktoré odôvodňujú ustáliť, že tvrdenia žalobcu nie sú dostatočne presvedčivé, alebo sú dokonca rozporné. Vo fáze písomného štádia konania je na uvážení súdu a plne v jeho kompetencii, či vydá kontumačný rozsudok. Na druhej strane je však súd povinný skúmať, či žalobcom tvrdený skutkový stav je nesporný, a prihliadať na všetky skutočnosti, na ktoré súd zo zákona prihliadať má. Ak súd dospeje k názoru, že žalobcom tvrdený skutkový stav nie je nesporný, napriek tomu, že by boli splnené všetky podmienky na vydanie kontumačného rozsudku, súd takýto rozsudok vydať nemôže. Predmetom konania je žalobcom tvrdený nárok na zaplatenie nájomného. Okrem toho, že žalovaní sa domnievajú, že nielen vydanie, ale celkovo vedenie predmetného konania je popretím zásady *res iudicata*, v zmysle základných zásad civilného konania a príslušných ustanovení CSP, súd nemôže prikrčiť k vydaniu kontumačného rozsudku, ak sú tu dôvody na odmietnutie žaloby, resp. zastavenie konania. V predmetnom prípade žalovaným nesvedčí pasívna vecná legitímácia, nakoľko (i) nárok žalobcu je neexistujúci a nesvedčí mu; a (ii) žalovaní nie sú v žiadnom zmluvnom, ako ani mimozmluvnom vzťahu so žalobcom. Kúpnu zmluvou bolo prevedené vlastníctvo stavby na žalovaných. V zmysle Občianskeho zákonníka kúpnu zmluvou vstupuje nadobúdateľ do postavenia pôvodného vlastníka, nejde však o generálnu sukcesiu (vstup) do jeho všetkých práv a povinností (pôvodného vlastníka). V danom prípade tak nešlo o vstup žalovaných do postavenia „nájomcu“; kúpna zmluva nenadväzuje na nájomnú zmluvu nakoľko takýto stav v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka nie je možný. V prípade nájmu pozemku, ak je predchádzajúci vlastník nájomcom (ak nájom je k pozemku a predmetom nájmu je pozemok) a nájomca je vlastníkom stavby na pozemku (ako v tomto prípade), stále platí, že ide o zmluvný vzťah nemajúci vecnoprávny charakter – a teda ak niekto kúpi stavbu, nestáva sa automaticky nájomcom. Žalobca vychádza z nesprávneho posúdenia prechodu nájmu – ten platí, len ak vlastník pozemku pozemok predá, tak vstupuje do práv a povinností prenajímateľa, a je povinný rešpektovať nájomnú zmluvu. V danom prípade je uzatvorená nájomná zmluva medzi vlastníkom pozemku a spoločnosťou BEGAM s.r.o. Táto spoločnosť je nájomcom a tým bola a zostala aj po prevode vlastníctva stavby. Účelom nájmu bolo síce užívať pozemok pre účely „strpenia“ stavby, v zásade to však nemá vplyv na platnosť a trvanie nájmu. Nový vlastník stavby tak nevstúpil do zmluvy ako nájomca, nie je nájomcom podľa danej zmluvy a nájomcom zostala naďalej spoločnosť BEGAM s.r.o. Len nový vlastník ako prenajímateľ vstupuje do postavenia pôvodného prenajímateľa; na strane nájomcu však také niečo nenastáva. Žalovaní preto nie sú pasívne vecne legitímovaní, čo však súd pri posudzovaní vydania kontumačného rozsudku nezohľadnil. Ďalej poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obdo 22/2009 týkajúce sa ustanovenia § 153c ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016. Žalovaní sú presvedčení, že konanie trpí takými vadami, že neexistuje žiadna iná cesta, ako len zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalovaní nie sú pasívne vecne legitímovaní; nikdy nevstúpili do právneho postavenia spoločnosti BEGAM s.r.o. a zároveň došlo k nesprávnemu výkladu a aplikácii príslušných všeobecne záväzných právnych predpisov. Poukázali na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 4 Cmo 421/94, v zmysle ktorého je predpokladom na vydanie rozsudku pre zmeškanie aj posúdenie opodstatnenosti žalobcovho nároku z hľadiska hmotného práva a len zmeškanie žalovaného nemôže vyústiť do jeho procesného neúspechu v konaní, čo je aj situácia žalovaných v tomto konaní, ktorí v spore nie sú pasívne vecne legitímovaní. Analogicky k tomu pristupuje ustanovenie § 172 ods. 2 CSP ktoré *expressis verbis* vyslovuje, že v prípade ak sú dôvody na zamietnutie a odmietnutie žaloby, prípadne na zastavenie konania, súd nesmie vydať rozsudok pre zmeškanie. Napriek tomu, že uvedené nie je výslovne uvedené v ust. § 273 písm. a) CSP, vzťahuje sa to (aj s poukazom na vyššie citované rozhodnutie a komentár k CSP) aj na uvedený prípad. V prípade, že by to tak nebolo, bolo by možné už len v dôsledku nevyjadrenia sa k žalobe prisúdiť žalobcom neexistujúce nároky. Tu žalovaní poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 233/2019, v zmysle ktorého: „...formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne

nie je žiaduci... Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutím na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).“ Na základe uvedeného žalovaní navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. K rozšíreniu argumentácie odvolania žalovaných, podal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že je presvedčený, že na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky tak, ako vyplývajú z ust. § 273 CSP. Žalovaní vo svojom odvolaní, ale ani v rozšírení právnej argumentácie nespochybňujú splnenie podmienok uvedených v ust. § 273 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Rozšírenie právnej argumentácie spočíva na tvrdení, že absentoval predpoklad stanovený zákonom na vydanie kontumačného rozsudku, ktorý žalovaní vidia v nedostatku pasívnej legitímácie. Žalovaní tvrdia, že v danom prípade je uzatvorená nájomná zmluva medzi vlastníkom pozemku a spoločnosťou BEGAM s. r. o. a táto spoločnosť je nájomcom a tým bola a zostala aj po prevode vlastníctva stavby na žalovaných. Žalovaní nie sú pasívne vecne legitimovaní, čo však súd pri posudzovaní vydania kontumačného rozsudku nezohľadnil. Žalovaní tvrdia, že ak im nesvedčí pasívna legitímácia, nemožno vydať kontumačný rozsudok, čo podporujú analógiou s ust. § 172 ods. 2 CSP, ktoré vyslovuje, že v prípade, ak sú dôvody na zamietnutie a odmietnutie žaloby, prípadne na zastavenie konania, súd nesmie vydať rozsudok pre zmeškanie. Žalobca je však toho názoru, že uvedené nie je možné vzťahovať na postup podľa § 273 CSP, kde môže rozhodnúť súd bez nariadenia pojednávania len na základe žalobcom tvrdeného skutkového stavu pri kumulatívnom splnení podmienok podľa § 273 CSP. Podľa čl. 2 bod 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Uvedená zásada sa prejavuje v oblasti súkromného práva a aplikuje sa do právnych úkonov, akými sú najmä zmluvy, dohody a pod. Platné právo obsiahnuté v Občianskom zákonníku, obsahuje prevažne tzv. dispozitívne normy upravujúce správanie sa subjektov – zmluvných strán – teda také, ktoré im tak ponechávajú voľný priestor na vlastnú úpravu toho – ktorého právneho vzťahu. Kogentná úprava je skôr výnimkou ako pravidlom. V danom prípade si zmluvné strany v čl. V bod 3. nájomnej zmluvy dohodli, že: „Ak dôjde k zmene vlastníctva prenajatého pozemku, či už na základe prevodu, dedenia, alebo iného dôvodu, vstupuje nadobúdateľ do právneho postavenia prenajímateľa. Obdobne to platí v prípade zmeny vlastníctva stavieb na týchto pozemkoch, v takom prípade nadobúdateľ stavieb vstupuje do právneho postavenia nájomcu. Práva a povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy – aj pokiaľ sa týka doby nájmu – prechádzajú na právnych nástupcov oboch zmluvných strán. V čl. IX. bod 3 tejto zmluvy bolo dokonca dohodnuté: „Podnájom sa nevylučuje, ani prípadný prevod stavieb, pričom nájomca sa zaväzuje v zmysle tejto nájomnej zmluvy zaväzovať, či už podnájomníka pozemkov alebo budúceho vlastníka prevádzaných stavieb, pokiaľ to bude možné.“ Žalovaní dňa 15.8.2003 uzavreli zmluvu o prevode nehnuteľnosti, ktorej vklad bol povolený pod V 3959/03 dňa 26.11.2003 a na základe ktorej žalovaní nadobudli spoluvlastnícke právo k nehnuteľnostiam postaveným na pozemkoch žalobcu. Podľa čl. III. bod 5 tejto zmluvy žalovaní ako kupujúci zobrali na vedomie, že užívanie nehnuteľností, ktoré sú predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy, je viazané na nájomnú zmluvu zo dňa 25.4.1997 o nájme pozemkov v k. ú. E. parc. č. 8521/10, 8521/11, 8521/13 a 8521/7, uzavretou medzi predávajúcim a vlastníkom pozemkov K. B.. V predmetnej kúpnej zmluve je doslova odcitovaný text o prechode práv z tejto nájomnej zmluvy pri zmene vlastníka stavby ako aj pri zmene vlastníka pozemku. Zmenou vlastníctva k prenajatej veci vstupuje nadobúdateľ do právneho postavenia prenajímateľa ex lege (§ 680 ods. 1 OZ) a zmenou vlastníctva k stavbe na tomto pozemku postavenej vstúpil nadobúdateľ do právneho postavenia nájomcu na základe osobitného dojednania v nájomnej zmluve, ku ktorej žalovaní ako noví vlastníci stavby pristúpili – kúpnu zmluvu totiž podpísali a obdržali pri jej podpise aj uvedenú nájomnú zmluvu. Následne aj začali žalobcovi platiť nájomné podľa nájomnej zmluvy. OZ nevyžaduje pre nájomnú zmluvu určitú formu, možno ju teda uzavrieť aj ústne, či konkludentne. Vzhľadom k tomu, že žalovaní nadobudli vlastníctvo k stavbe na pozemku žalobcu, pozemky užívajú a platili aj nájomné, ktoré žalobca prijal, vznikol týmto faktickým konaním oboch strán nájomný vzťah. Žalobca preto navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaným uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100 %.

11. K vyjadreniu žalobcu podali žalovaní 1/ a 2/ písomné vyjadrenie, v ktorom uviedli, že odvolaním napadli rozsudok pre zmeškanie z dôvodu, že majú za to, že neboli splnené procesné podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia. Nesúhlasili s výkladom právnych noriem žalobcom a znova poukazovali

na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 4 Cmo 421/94, podľa ktorého k predpokladom na vydanie rozsudku pre zmeškanie patrí aj posúdenie opodstatnenosti žalobcovho nároku z hľadiska hmotného práva. Dôvodili, že toto rozhodnutie je citované aj v rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky, napríklad v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.1.2015, sp. zn. 15Co/39/2014. Súd nemôže v žiadnom prípade, ani rozsudkom pre zmeškanie, prisúdiť žalobcovi nárok uplatňovaný žalobou v prípade, ak nárok žalobcu nie je opodstatnený a žalobcovi neprináleží. Rovnako sa žalovaní nestotožnili s výkladom zmluvných ustanovení a relevantných právnych noriem žalobcom. Uvedli, že kúpnu zmluvou bolo prevedené vlastníctvo stavby na žalovaných. Konštatovanie, že kupujúci vstupuje do postavenia „nájomcu“ a že kúpna zmluva nadväzuje na nájomnú zmluvu je nesprávne, nakoľko to podľa právnej úpravy nájomnej zmluvy obsiahnutej Občianskom zákonníku nie je možné. V danom prípade ide o zmluvný vzťah medzi dvomi (nie tromi) zmluvnými stranami, nemajúci vecnoprávny charakter. Spoločnosť BEGAM bola a aj v súčasnosti je stále nájomcom, a to aj po prevode vlastníctva stavby. Nájomná zmluva preto zostala v platnosti a neexistuje žiadna právna skutočnosť, právny úkon alebo zmluvné ustanovenie, ktoré by tento fakt vyvrátili. Žalobca v podstate argumentuje, že tretia osoba uzatvorila zmluvu (urobila právny úkon), pričom z tohto právneho úkonu majú vzniknúť niekedy, potenciálne v budúcnosti, práva a povinnosti tretej osobe. Zmluvné strany sa nemôžu zmluvne dohodnúť na tom, že nastáva sukcesia ich práv. Navyše v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy nebolo ani len jasné, kto týmto právnym nástupcom má byť a tento „právny nástupca“ súhlas s nájomnou zmluvou nevyjadril. To, že žalovaní ako kupujúci zobrali na vedomie, že užívanie nehnuteľností, ktoré sú predmetom prevodu na základe tejto kúpnej zmluvy, je viazané na nájomnú zmluvu zo dňa 25.4.1997, nepredstavuje žiadnym spôsobom právny úkon, na základe ktorého by žalovaní uzatvorili nájomnú zmluvu so žalobcom. Uvedené je len konštatovanie, že žalovaní vedia o tom, že takáto zmluva existuje, nie je to vyjadrením toho, že uzatvárajú nájomnú zmluvu, a to ani konkludentne. Zároveň argumentácia, že v danom prípade došlo prinajmenšom k uzatvoreniu nájomnej zmluvy konkludentne, faktickým konaním, je taktiež neprijateľná. V súčasnosti je stále nehnuteľnosť prenajímaná spoločnosťou BEGAM, pričom platenie nájomného zo strany žalovaných je nevyhnutné posudzovať podľa ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka. V predmetnom prípade sa tak spoločnosť BEGAM bezdôvodne obohacovala na úkor žalovaných. Zo žiadneho dôkazu, ktorý žalobca do konania predložil, nemožno vyložiť, že by existoval zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanými. Žalobca neunesol dôkazné bremeno v otázke preukázania existencie nájomného vzťahu medzi ním, ako prenajímateľom a žalovanými, ako nájomcami. Nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovanými nevznikol na základe právneho úkonu, ani na základe inej právnej skutočnosti.

12. K vyjadreniu žalovaných podal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu žalovaných, strany sporu sú právnymi nástupcami účastníkov nájomnej zmluvy, a to žalobca na strane prenajímateľa a žalovaní na strane nájomcu, čo konštatovali konajúce súdy už v predchádzajúcich sporoch o platenie nájomného. Súdy opakovane potvrdili, že v prípade právneho nástupníctva nie je potrebné riešiť túto skutočnosť dodatkom k zmluve, pretože uvedené vyplýva zo samotnej nájomnej zmluvy, ako aj kúpnej zmluvy, ktorou žalovaní nadobudli vlastníctvo k stavbe na pozemku žalobcu. Teda skutočnosť, že došlo k zmene pôvodných účastníkov nájomnej zmluvy, nemá žiaden vplyv na platnosť a účinnosť zmluvy a v nej dohodnutých podmienok. Skutkový stav, že žalovaní užívajú predmetné pozemky a že niekoľko rokov platili žalobcovi nájomné podľa nájomnej zmluvy, nebol medzi stranami sporný. Naposledy uzavreli žalovaní so žalobcom súdny zmier (uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 21C/36/2021-90 zo dňa 29.11.2022), v ktorom uznali nárok žalobcu. Rozhodnutie je vykonateľné a právoplatné, avšak žalovaní povinnosť uloženú súdom nesplnili. Preto žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

13. V poslednom písomnom podaní žalobca zopakoval, že práva sporových strán ohľadne platenia nájomného a zmluvnej pokuty už boli súdmi SR riešené. Odvolací súd koná so stranami, ktoré boli stranami právoplatne skončených a rozhodnutých konaní, preto by mal byť výrok týchto rozhodnutí preň záväzný v súlade s § 228 ods. 1 CSP (rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 40C/14/2020-134 zo dňa 21.9.2022, ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 26Co/7/2023 zo dňa 23.1.2024, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.1.2024 a vykonateľnosť dňa 4.2.2024).

14. Ďalšie písomné vyjadrenia strán v odvolacom konaní podané neboli.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo

rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie zo špecifického dôvodu pripúšťa (§ 355 ods. 1 v spojení s § 365 písm. b/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie žalovaných má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili sčasti zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 356 písm. b/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a prípustnými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na druh napadnutého rozhodnutia, uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď o žalobe žalobcu rozhodol aj bez nariadenia pojednávania rozsudkom pre zmeškanie v neprospech žalovaných 1/ a 2/, pričom žalovaní v odvolaní namietali, že neboli splnené procesné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaných v zmysle ust. § 273 CSP, nakoľko žalovaní zaslali súdu vyjadrenie k žalobe e-mailom zo dňa 21.5.2021 na adresu J., ktoré doplnili osobne písomným podaním podaným na súde dňa 2.8.2021. Súd však pri svojom rozhodovaní vyjadrenie žalovaných nezohľadnil.

17. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

18. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

19. Podľa § 273 CSP, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

20. Podľa § 279 CSP, odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

21. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany – žalobca iniciuje konanie a má mať záujem na efektívnom vedení svojej právnej veci a rovnako žalovaný, ak má v spore procesne obstáť, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany. Procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti sporovej strany. Vyjadrenie žalovaného k žalobe predstavuje základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v konaní, ktorej absencia predstavuje porušenie súčinnosti súdu a sporových strán pri rýchlom a efektívnom skončení sporu. Ak sa žalovaný riadne a včas k žalobe nevyjadrí a v uznesení, ktorým mu bola táto povinnosť uložená, bol poučený o možnosti tejto procesnej sankcie, môže súd rozhodnúť už v tejto fáze konania kontumačným rozsudkom. Podmienky ust. § 273 CSP v tom prípade musia byť splnené kumulatívne. Súd má oprávnenie zvážiť efektívnosť a spravodlivosť tohto postupu, teda má možnosť zvážiť, či v tejto fáze konania (bez návrhu žalobcu a bez nariadenia pojednávania), kontumačný rozsudok vydá, alebo bude v konaní pokračovať. Skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav – kontumačne sa vyhovie žalobcom tvrdenému nároku.

22. Podľa ust. § 356 písm. b) CSP, odvolanie voči kontumačnému rozsudku nie je prípustné, okrem prípadu, že neboli na vydanie tohto rozsudku splnené podmienky. Podanie odvolania voči kontumačnému rozsudku vydanému podľa § 273 CSP teda predpokladá, že v ňom žalovaný rozporuje

existenciu procesných podmienok ustanovených v § 273 CSP. Žalovaný teda v takomto odvolaní neuvádza, resp. nenamieta existenciu ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP (ako to predpokladá ust. § 277 CSP upravujúce návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, čo je inštitút odlišný od odvolania), ale namieta nesplnenie zákonných podmienok vo forme absencie niektorého z predpokladov stanovených v zákone (§ 273 CSP) pre vydanie kontumačného rozsudku. Môže ísť napr. o absenciu zákonného poučenia, alebo doručenia uznesenia do vlastných rúk a pod. K súbehu oboch inštitútov, t. j. odvolania proti rozsudku pre zmeškanie a návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie by pritom nemalo dochádzať, keďže ide o dve rozdielne situácie a dva rozdielne postupy obrany žalobcu. Totiž jediným prípustným odvolacím dôvodom proti rozsudku pre zmeškanie je, že neboli splnené všetky podmienky pre vydanie takéhoto rozsudku v zmysle § 273 CSP. Na druhej strane podmienkou pre podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 CSP je pritom existencia ospravedlniteľného dôvodu pre zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe (hoci inak boli podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného splnené). Uplatnenie oboch inštitútov (odvolanie voči rozsudku pre zmeškanie a návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie) súčasne, by teda prichádzalo do úvahy iba vtedy, aby by súčasne jednak neboli splnené procesné podmienky v ust. § 273 na vydanie rozsudku pre zmeškanie (dôvod pre podanie odvolania) a zároveň by na strane žalovaných existoval aj dôležitý ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý zmeškali lehotu na podanie vyjadrenia (dôvod pre podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie). Zásadne však tieto inštitúty nie je možné svojvoľne zamieňať, keď predpoklady pre uplatnenie každého z nich sú celkom odlišné.

23. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 31.10.2020 domáha voči žalovaným 1/ a 2/ zaplata peňažnej sumy 4.975,58 eura, titulom zaplata nájomného za užívanie pozemkov žalovaného na ktorých stojí stavba v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/, ako aj zmluvnej pokuty. Podanú žalobu s prílohami doručil súd prvej inštancie spolu s uznesením č. k. 39C/74/2020-27 zo dňa 13.4.2021, ktorým žalovaným uložil povinnosť vyjadriť sa k žalobe, do vlastných rúk žalovaného 1/ dňa 11.5.2021 a žalovanej 2/ dňa 5.5.2021. Lehota 15 dní na vyjadrenie sa k žalobe teda uplynula žalovanému 1/ dňa 26.5.2021 a žalovanej 2/ dňa 20.5.2021. Títo sa v lehote určenej súdom k žalobe nevyjadrili, preto súd prvej inštancie dňa 9.6.2021 rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaných, ktorý verejne vyhlásil. Uznesenie č. k. 39C/74/2020-27 zo dňa 13.4.2021 pritom okrem výzvy na písomné vyjadrenie sa k žalobe a uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenie listín, na ktoré sa žalovaní odvolávajú a označenie dôkazov, na preukázanie svojich tvrdení, obsahovalo aj riadne poučenie o tom, že ak si žalovaní bez vážneho dôvodu povinnosť uloženú súdom nespĺnia, môže súd aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie podľa § 273 CSP v spojení s ust. § 137 písm. a) CSP. Ďalej zo spisu vyplýva (č. l. 29), že žalovaná 2/ bola dňa 20.5.2021 o 8:05 hod. nahliadnuť do súdneho spisu.

24. Do dňa 9.6.2021, kedy súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, nie je v súdnom spise žiadne podanie, ani e-mailové, ktoré by obsahovalo vyjadrenie žalovaných k podanej žalobe. Rozsudok pre zmeškanie bol obom žalovaným doručený do vlastných rúk dňa 30.7.2021. Až dňa 2.8.2021 bol súdu doručený e-mail (č. l. 35 spisu), v ktorom žalovaná 2/ uvádza, že dňa 21.5.2021 mali žalovaní formou e-mailu zaslať súdu vyjadrenie k podanej žalobe, preto žiadala predmetný rozsudok zrušiť a uviedla, vyjadrenie nemohlo byť podané osobne z dôvodu pandemických opatrení. Nižšie v e-maili zo dňa 2.8.2021 je uvedené, že dňa 21.5.2021 mala byť z adresy K. poslaná správa subjektu J., predmetom ktorej malo byť vyjadrenie k žalobe, avšak v danom prípade sa jedná iba o kópiu e-mailu, z ktorej nie je zrejmé, či e-mailová správa zo dňa 21.5.2021 bola podateľni okresného súdu skutočne odoslaná a či obsahovala ako prílohu – vyjadrenie k žalobe s prílohami, pretože z predloženej kópie e-mailu to vôbec nevyplýva. Navyše, ak by aj e-mail zo dňa 21.5.2021 obsahoval ako prílohu vyjadrenie žalovaných k žalobe spolu s prílohami – listinnými dôkazmi (ako uvádzali – nájomná zmluva, výpisy z LV a kópia katastrálnej mapy), bolo nevyhnutné, aby toto elektronické podanie bez autorizácie, ktoré ako vyjadrenie k žalobe sa považuje za podanie vo veci samej, bolo podľa § 125 ods. 2 CSP doručené v lehote 10 dní (t. j. najneskôr dňa 31.5.2021) súdu v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu. Pretože je nesporné a žalovaní ani iné skutočnosti neuvádzali, že v lehote 10 dní tvrdené e-mailové podanie zo dňa 21.5.2021 nebolo doplnené listinne alebo elektronicke autorizované podľa osobitného predpisu (zákon o e-Governmente), platí zákonom stanovený následok, že súd na takéto podanie neprihliada a ani na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Lehota na doplnenie podania v zmysle ust. § 125 ods. 2 CSP je hmotnoprávna a nie je možné ju predĺžiť. V predmetnej právnej veci to znamená, že ak by aj e-mail zo dňa 21.5.2021 prípadne bol podateľni okresného súdu

doručený (čo preukázané nie je) a obsahoval by ako prílohu vyjadrenie k žalobe (čo e-mail na č. I. 35 spisu nepotvrďuje), vzhľadom na to, že predmetné podanie majúce obsahovať podanie vo veci samej – vyjadrenie k žalobe, nebolo v zákonom stanovenej lehote 10 dní doplnené listinne alebo v elektronickej forme autorizované podľa zákona o e-Governmente, na toto podanie sa neprihliada, teda vôbec nenastali jeho účinky. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie dňa 9.6.2021, boli splnené všetky podmienky v zmysle ust. § 273 CSP na vydanie rozsudku pre zmeškanie, teda, že: 1. vo veci išlo o žalobu na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP (žalobca sa domáhal zaplata nájomného a zmluvnej pokuty v sume spolu 4.975,58 eura, b) súd vydal uznesenie, ktorým uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť v určenej lehote sa písomne vyjadriť k žalobe a uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvolávajú a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (uznesenie č. k. 39C/74/2020-27 zo dňa 13.4.2021), c) v uznesení poučil žalovaných 1/ a 2/ o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie (poučenie z uznesenia č. I. 27) a tiež d) doručil toto uznesenie do vlastných rúk žalovaných (doručenky na č. I. 28 spisu – žalovanému 1/ dňa 11.5.2021 a žalovanej 2/ dňa 5.5.2021).

25. Na základe uvedeného odvolací argument žalovaných 1/ a 2/ vo včas podanom odvolaní zo dňa 10.8.2021 (doručenom súdu dňa 13.8.2021), že v danom prípade neboli splnené procesné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie neobstojí. Žalovaní nepreukázali, že skutočne dňa 21.5.2021 odoslali podateľni okresného súdu e-mailové podanie, ktoré by obsahovalo ako prílohu vyjadrenie k žalobe, ako ani skutočnosť, že by takéto podanie doplnili v lehote 10 dní listinne, alebo autorizované podľa osobitného predpisu. Z toho vyplýva, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, vyjadrenie žalovaných k žalobe podané nebolo. Ani nedostatok iných procesných podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP odvolacím súdom zistené nebolo a žalovanými v odvolaní v rámci odvolacej lehoty ani tvrdené nebolo.

26. Neobstojí ani argument žalovaných v podanom odvolaní, že vyjadrenie nemohlo byť podané osobne z dôvodu pandemických opatrení. V období mesiaca máj 2021 neplatilo (ani v zmysle zák. č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii) žiadne také pandemické opatrenie, ktoré by žalovaným bránilo prísť podať písomné vyjadrenie k žalobe osobne do podateľne súdu alebo na pošte. Navyše v spise sa na č. I. 29 nachádza Úradný záznam potvrdzujúci, že žalovaná 2/ sa dňa 20.5.2021 osobne dostavila na okresný súd za účelom nahliadnutia do spisu.

27. Irelevantné je potom už vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ ohľadom veci samej v odvolaní zo dňa 10.8.2021, pretože ako už bolo uvedené vyššie, skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav, kedy súd kontumačne sa vyhovie žalobcom tvrdenému nároku a v odôvodnení takéhoto rozsudku sa uvádza len stručná identifikácia procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Navyše odvolacie dôvody týkajúce sa veci samej (ohľadom nedôvodnosti nároku žalobcu na platenie nájomného), ani nie sú v zmysle ust. § 356 písm. b) CSP prípustnými odvolacími dôvodmi, kedy jediným prípustným odvolacím dôvodom je, že neboli splnené podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia.

28. Žalovaní 1/ a 2/ podali dňa 22.8.2022 k predmetnej veci prostredníctvom svojho právneho zastúpenia podanie, nazvané Rozšírenie právnej argumentácie odvolania voči rozsudku pre zmeškanie zo dňa 9.6.2021 (č. I. 108 spisu), v ktorom síce uvádzajú, že ním nerozširujú odvolacie dôvody, ale len právnu argumentáciu odvolania podaného žalovanými, čo však odvolací súd na rozdiel od žalovaných posúdil odlišne, nakoľko podľa obsahu daného podania sa jedná o rozšírenie odvolacích dôvodov o nové skutočnosti, netvrdené v lehote na podanie odvolania, týkajúce sa nielen predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, ale aj skutkového stavu danej veci.

29. Je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380 ods. 1 CSP) a zároveň odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie je možné meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP), čo znamená, že na doplnené odvolacie dôvody po uplynutí lehoty na podanie odvolania nie je možné odvolacím súdom prihliadať, čo je prejavom posilnenej koncentračnej zásady, na ktorej je založený CSP. V zásade teda na skutočnosti uvádzané žalovanými v podaní – Rozšírenie právnej argumentácie, odvolací súd prihliadať nemôže. Pokiaľ však ide o nastolenie právnej otázky v tomto podaní, kedy žalovaní tvrdia, že predpokladom pre vydanie kontumačného rozsudku je aj posúdenie opodstatnenosti žalobcovho nároku z hľadiska hmotného práva, preto ak sú splnené

podmienky pre zamietnutie žaloby, odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, súd nesmie vydať rozsudok pre zmeškanie; tak k tomuto právnomu posúdeniu žalovaných odvolací súd uvádza, že jednak svoje závery opierajú o rozhodnutia a výklad týkajúci sa neúčinnnej právnej normy ust. § 153c ods. 1 OSP účinného do 30.6.2016, ktoré má odlišné znenie ako aktuálne platné ust. § 273 CSP a tiež zákonodarca v ust. § 273 CSP ako podmienku vydania rozsudku pre zmeškanie – vyhodnotenie opodstatnenosti žalobného nároku súdom, výslovne neustanovuje, ale ponecháva na úvahe súdu („súd môže“), vychádzajúc z princípu tzv. „silného sudcu“, ktorým je sporové konanie ovládané, ako aj z princípu arbitrárneho poriadku, či súd prikróči k vydaniu rozsudku pre zmeškanie, alebo k iným procesným úkonom (napr. nariadenie pojednávania). Vzhľadom na obsah žaloby zo dňa 31.10.2020 (č. I. 1), odvolací súd nezistil, že by táto mala vady, alebo také procesné nedostatky, ktoré by boli dôvodom na odmietnutie žaloby alebo na zastavenie konania, žaloba žalobcu má všetky náležitosti a je riadne vecne odôvodnená a nakoľko sa žalovaní k žalobe nevyjadrili, ostali skutkové tvrdenia žalobcu v spore v čase vydania rozsudku pre zmeškanie nesporné. Pokiaľ potom žalovaní až v odvolaní voči rozsudku pre zmeškanie, resp. v podaní – Rozšírenie právnej argumentácie, uvádzajú skutkové a právne okolnosti na svoju obranu, tieto pri posudzovaní splnenia procesných podmienok vydania rozsudku pre zmeškanie nie je možné zohľadniť. Sankciou za procesnú pasivitu v spore za nepodanie vyjadrenia k žalobe, je práve rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na základe skutkového stavu tvrdeného žalobcom, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovie. Len z obsahu samotnej žaloby nie je v danom prípade možno usudzovať, že by nárok žalobcu voči žalovaným bol očividne vylúčený, zjavne nedôvodný, z ktorého dôvodu by nebolo spravodlivé touto formou voči pasívnym žalovaným rozhodnúť. Takisto z podanej žaloby nie je možné usúdiť, že by išlo o prekážku res iudicata, ktorú námietku ani žalovaní bližšie neodôvodnili. Žalovaní pritom sami uviedli, že vo vzťahu k žalobcovi vedú viacero súdnych sporov, vzhľadom na to možno usudzovať, že už majú aspoň minimálne povedomie o priebehu súdneho konania. Pokiaľ potom žalovaní v podaní – Rozšírenie právnej argumentácie odvolania, ako aj v neskorších podaniach, ďalej uvádzali skutkové a právne okolnosti ohľadom neexistencie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanými titulom nájomnej zmluvy, keďže ide o skutočnosti uvedené po uplynutí odvolacej lehoty, na tieto odvolacie dôvody nie je možné odvolacím súdom ani prihliadať.

30. Preskúmvacia právomoc odvolacieho súdu sa obmedzuje maximálne na rozsah a dôvody uvedené v odvolaní (§ 379, § 380 CSP). Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania uvedenými v odvolaní, ktoré boli uvedené v odvolacej lehote (§ 362 a § 365 CSP) a ktorých existencia sa v konaní súčasne preukázala. Zákonná koncentrácia konania sa totiž uplatňuje aj v konaní o opravných prostriedkoch. Lehota na podanie odvolania neohraničuje len samotné podanie odvolania (t. j. iniciovanie opravného konania), ale aj vymedzenie programu odvolacieho konania (určenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda) a argumentáciu tvrdenej vadnosti rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania tak nemožno rozširovať ani meniť odvolacie dôvody, ani navrhované dôkazy.

31. Po vyčerpaní žalovanými 1/ a 2/ včas (v rámci odvolacej lehoty) uvedených odvolacích dôvodov (§ 380 ods. 1 CSP) odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, osobitými odvolacími dôvodmi nenapadnutého, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

32. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešným žalovaným 1/ a 2/. O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

- 2 -

28Co/44/2023

28Co/44/2023-

2120208337

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).